

4. Стадія занепаду, на якій продукт втрачає свою привабливість для споживачів, продажі падають, зменшуються розміри ринку. Тобто завдання - ухвалення рішення про скорочення витрат та виведення товару з ринку.

Отже, теорія життєвого циклу – це вже не теорія, яка потребує доведення, а цілком ефективний інструмент ефективного розвитку підприємства та один із способів його адаптації до мінливого ринкового зовнішнього середовища.

УДК: 658 : 338

Крахмальова Т.А., аспірантка,
Скрипник М.І., д.е.н., професор
Київський національний університет технологій та дизайну

РОЛЬ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ В УПРАВЛІННІ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

На сьогоднішній день, в період дедалі більшої всесвітньої економічної інтеграції, зростання невизначеності зовнішнього середовища діяльності суб'єктів господарювання, загострення глобальної конкуренції, у якій насамперед зацікавлені підприємства, експортери капіталу, технологій, міжнародні компанії-лідери, а програють країни з недостатньо розвинутою економікою, слабкою інфраструктурою та дрібні підприємці, стійкий розвиток суб'єктів господарювання можливий лише завдяки такому управлінню, що забезпечуватиме стійкий сталий розвиток підприємств. Сутність стійкості підприємства полягає у забезпеченні розвитку діяльності та швидкій адаптації до негативного впливу зовнішніх чинників. Тому, сталий розвиток підприємства має бути пріоритетом у плануванні діяльності не тільки на найближчу перспективу, а й на майбутнє. Поняття «розвиток» можна трактувати як процес, що забезпечує перехід з одного стану до більш якісного, від простого до більш складного, від нижчого до більш вищого.

Досягнення підприємством сталого розвитку, як стратегічної мети, передбачає врахування різних зовнішніх та внутрішніх чинників впливу на функціонування підприємства, в тому числі і рівня розвитку економічного потенціалу підприємства.

Дослідженню сутності поняття «економічний потенціал» присвячено багато наукових праць, авторами яких є О.Ф. Балацький, Б.Є. Бачевський, Т.В. Калінеску, О.Д. Кирилов, Б.М. Мізюк, О.І. Олексюк, І.П. Отенко, І.М. Рєпіна, О.О. Решетняк, Ю.А. Романовська, В.В. Россоха, В.Ф. Савченко, М.В.Савченко, Л.В. Скоробогата, О.С. Федонінта багато інших.

При визначенні поняття «економічний потенціал підприємства» необхідно акцентувати увагу на наступному: здатність наявних економічних ресурсів забезпечити виробництво максимально можливого обсягу корисності, відповідного потребам суспільства на певному етапі його розвитку [1]; сукупність організованих у певних соціально-економічних формах ресурсів, що можуть за певних діючих внутрішніх і зовнішніх чинників середовища бути спрямовані на реалізацію діяльності підприємства, метою якої є задоволення нових потреб суспільства [2]; сукупність взаємопов'язаних ресурсів та їх здатність забезпечувати основні бізнес-процеси в заданих межах ризику з метою набуття економічних вигод [4]; сукупність наявних у економічного суб'єктаресурсів і можливостей, що можна використати для досягнення поставленої мети [3]; оцінка поточних і майбутніх можливостей економічної системи трансформувати вхідні ресурси за допомогою притаманних їй персоналу підприємницьких здібностей в економічні блага, максимально задовольняючи в такий спосіб власні та суспільні інтереси [5].

Отже, узагальнюючи вищевикладені погляди, можна дати визначення економічного потенціалу підприємства, як сукупність існуючих ресурсів розвитку підприємства, можливості їх використання для забезпечення сталого розвитку підприємства і досягнення його тактичних і стратегічних цілей в умовах нестабільності чинників впливу зовнішнього середовища. В свою чергу економічний потенціал складається з трудового; виробничого; фінансово-

інвестиційного; інноваційного; інформаційного; організаційно-управлінського; маркетингового.

Слід зауважити, поняття економічного потенціалу підприємства тісно пов'язане з його ресурсами та можливостями, адже втілення підприємством його можливостей з використанням ресурсів перетворюється на набуття економічних вигод у майбутньому, що і забезпечить його сталий розвиток.

Проте, управління сталим розвитком підприємства на основі економічного потенціалу першочергово передбачає оцінку поточного рівня економічного потенціалу підприємства та можливості його ефективного розвитку; визначення чинників розвитку першочергових елементів економічного потенціалу з урахуванням існуючих можливостей і обмежень; вибір відповідних шляхів розвитку економічного потенціалу підприємства; оцінку ефективності процесу управління економічним потенціалом підприємства. Врахування рівня економічного потенціалу підприємства і чинників, що визначають його розвиток, дозволяє визначити напрями розвитку підприємства та оптимізувати ресурси, які необхідні для реалізації стратегічних цілей його розвитку.

Література

1. Балацкий О.Ф. Экономический потенциал административных и производственных систем: моногр. – Сумы: Университетская книга, 2006. – 972 с.

2. Калінеску Т.В. Стратегічний потенціал підприємства: формування та розвиток: моногр. / Т.В. Калінеску, Ю.А. Романовська, О.Д. Кирилов. – Луганськ: Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2007. – 272 с.

3. Россоха В.В. Теоретико-методичні засади формування, розвитку та оцінювання виробничого потенціалу сільськогосподарського підприємства / В.В. Россоха. – К.: ННЦ ІАЕ, 2009. – 94 с.

4. Скоробогата Л.В. Оцінка та технології обліку економічного потенціалу діяльності підприємств [Текст]: дис. к.е.н.: 08.06.04 / Скоробогата Лариса

Вікторівна; Державна академія статистики, обліку та аудиту Держкомстату України”. – Київ, 2005. – 220 с.

5. Федонін О. С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: навч. метод. посіб. для самостійного вивчення дисципліни/ О.С. Федонін, І.М. Репіна, О.І. Олексюк; Міністерство освіти і науки України, Київський національний економічний університет. Київ: КНЕУ, 2005. – 261 с.